

Melinci (vas v Beltincih),

3. november 2023

Dragi Tiam!

U meni divja vihar.

DOMOTOŽJE.

JEZA.

ŽALOST.

ZME DENOST.

Morala sem oditi iz ljubljene Pirana, čeprav tega nisem želela. Če oče me bi dobil te glupe službe, bi ostala. Sreče se mi lomi in težko diham. Ne vidim več upanja, da bi lahko ostala pri noni. Četudi je Brekmurje moja domovina Slovenija, si sreče želi nazaj. Spet nazaj na Primorsko. Tu je čisto drugače kot pri nas. Ni vonja po slanem morju, ki ob vdihu napolni moja pljuča; vonja po zrelih figah, ki se v ustih razcvetijo kot roža; pogleda na nasad oljk ob morju. Tu je razen naselij, vse ravno. Povsod sama polja in pašniki! Ta pokrajina me spravlja v slabo voljo, nimam energije, da bi počela to, kar me je prej veselilo. Ravno mi je ... ZA VSE.

Želim si primorskih grčev, polnih zelene trave in vinogradov. Poglešam prijatelje, še bolj po nono, teta Nikol in sestrično Marijo. Ždi se mi, da Brekmurci samo delajo, garajo, grabijo. DELO... DELO... Koj pa življenje? Ž nikomur se ne dvžim, saj sem vajena

da s prijatelji na Primorskem delamo stvari na easy. Svoj čas preživljamo sproščeno in se v celoti prepustimo trenutku. Na sploh se mi zdi, da smo Primorci bolj komunikativni, veseli in pozitivni. Ni v nas tega BOJA za preživetje. Radi živimo svoje življenje na polno, da potem ničesar ne obžalujemo. Starši imajo preveč dela s selitvijo in novo službo. Zame sploh ne najdejo več časa. Na nekem predavanju sem slišala, da se mora najstnik med odraščanjem počuti razumljen. Nikamor ne spadam. Izgubila sem prijatelje, souodnike in starše. V hiši se počutim kot nekakšen vsiljivec, starša se sploh ne zanimata zame. Včasih se mi zdi, kot da sem nevidna, nihče se ne zmeni za moja čustva. Tu ali tam me vprašata, kako je v šoli, to je tudi vse.

Če dobro pomislim, lahko v ustih še vedno začutim okus školjk in rib; voham norine al dente testenine s paradižnikom ali tuno. Tukajšnji vonji so mi povsem neznan. Bučno olje mi v ustih ustvari grenkobo. Prekmurska gibanica mi slaba, a je za moj okus pre sladka. Ko sem poskusila dödole, sem mislila pri priči steči na stranišče in vse izbruhati. Še okus se mi je spremenil. Bilo je čisto nasprotnje primorske hrane.

Res te pogrešam.

Pogrešam našina druženja, spomine, ki jih ustvarjawa skupaj.